

něž od tohoto oboru podnikání. Bylo by skutečně zejména mladým právníkům velmi prospěšné, kdyby se snažili osvojit si vědomosti i z oboru soukromého pojišťovnictví a svoje vzdělání a znalosti po této stránce doplnili, neboť v pojišťovnách je vskutku nedostatek odborně školených sil, jež by zejména přicházely v úvahu pro vedoucí místa. Právníků pak, kteří by současně absolvovali studia matematicko-pojistná, je v oboru soukromého pojišťovnictví naprostý nedostatek. Stojí proto za uvážanou, aby dnes, kdy tolik mladých absolvovaných právníků marně hledá přiměřené zaměstnání, obrátili právníci svou pozornost také k tomuto oboru podnikání a snažili se v pojišťovnách, ve kterých není dosud dost právnícky kvalifikovaných sil, hledati existenci. lk.

MIMOŘÁDNÉ ZASEDÁNÍ RADY SPOLEČNOSTI NÁRODŮ v prosinci 1934 mělo na programu věc mimořádného významu: jihoslovanskou notu ze dne 22. listopadu, upozorňující Radu podle článku 11., odstavec 2. Úmluvy o společnosti národů na spoluvinu maďarských úřadů na teroristické činnosti některých jihoslovanských elementů na maďarském území, čímž byl umožněn marseilleský atentát, při kterém přišel o život jihoslovanský král Alexander I. a francouzský ministr zahraničních věcí Barthou. V této notě bylo konstatováno, že je nutné, aby odpovědnost provinivšího se státu byla uvedena ve známost a konečně dána na přetřes otázka některých nepřipustných metod v podobě masového výcviku profesionálních zločinců na území cizího státu. K jihoslovanské stížnosti se plně připojilo Československo a Rumunsko. Výsledkem těchto kroků je resoluce Rady, vydaná v noci dne 11. prosince. V ní Rada společnosti národů odsuzuje zločin spáchaný marseillským atentátem a žádá potrestání vinníků připomínajíc, že každý stát je povinen nepodporovati, předejiti a potříti na svém území teroristickou činnost s politickým účelem a zjišťujíc, že Maďarsko dosud Jihoslaviu nedalo dosti učiniti, ač některé maďarské úřady měly odpovědnost při nejmenším z opomenutí u příležitosti činů souvisejících s marseillským atentátem.

Za takovýchto okolností byla v Ženevě projednávána a rozhodnuta v zásadě otázka státní odpovědnosti za činy nebo opomenutí nižších úřadů státních. Ačkoliv klasická nauka mezinárodního práva tuto odpovědnost vždycky v zásadě uznávala, bližšího propracování se dostalo této věci teprve v literatuře XX. století,* v níž se již mluví o deliktech v oboru mezinárodního práva. Od panující teorie, hlásající odpovědnost státu při *zavinění*, odlišují se částečně výsledky studií hlavních badatelů v tomto oboru: Anzilottiho (Teoria generale della responsabilità), který uznává pouze odpovědnost za skutečný výsledek a Struppa (Das völkerrechtliche Delikt), jenž dovozuje při komisivních deliktech odpovědnost za výsledek, při omisivních za zavinění. O mezinárodním deliktu pak se mluví, porušil-li stát mezinárodní právo se vztahem k určitému jinému státu (nebo jinému subjektu mezinárodního práva). Tyto teoretické rozdíly nepadaly valně na váhu u jihoslovanské stížnosti, která uplatňovala státní zodpovědnost jak za skutečný výsledek deliktu tak za zavinění bez ohledu na tento výsledek. Jelikož potrestání odpovědného státu je za dnešního stavu mezinárodního práva vyloučeno a povaha deliktu nepřipouštěla navrácení v předešlý stav, omezila se Rada aplanujíc věc ve své funkci politického orgánu a nikoli jako soud na to, že uložila Maďarsku potrestání vinníků, které se však provede mimo okruh mezinárodního práva.

O všeobecné úpravě potírání mezinárodního terorismu bude jednáno v Radě později. —ý.

SLAVNOSTNÍ PROMOCI za přítomnosti zástupce p. presidenta republiky byl na doktora veškerých práv promován dne 5. prosince 1934 na právnické fakultě Masarykovy university v Brně Dr. *Josef Kepřt*. Byla to jednak první slavnostní promoce, k níž se dostavil osobně zástupce presidenta republiky, jednak první slavnostní promoce v novém auditoriu

maximu, kdežto v pořadí slavnostních promocí právnických promoce druhá. Známý ceremoniel slavnostních promocí byl nově upraven pro Masarykovu universitu, aby odpovídal všem novodobým požadavkům. Slavnost zahájil děkan právnické fakulty Dr. Jaromír Sedláček a po udělení licenciátu rektorem prof. PhDr. Janem Krejčím promoval kandidáta Dr. jur. Jaroslav Kallab. Nato přednesl nový doktor povinnou přednášku na téma »*Delikty davu*«, načež replikoval sám promotor. Po jeho ocenění zástupce p. presidenta republiky ministerský rada kabinetní kanceláře Dr. J. Říha v proslovu velmi krásně stilisovaném vyzdvihl práva i povinnosti právníků a na závěr odevzdal doktoru dar presidenta republiky, zlaté hodinky s faksimilem presidentova podpisu. Dr. Kepřt nakonec nejprve latinsky, pak česky vzdal díky. Disertační práci, z níž Dr. Kepřt přednesl ve své přednášce výtah, otiskneme v nejbližších sešitech. vr.

HLEDÁNÍ NOVÝCH CEST V OBCHODNÍ POLITICE. Obchodně-politická jednání v poslední době byla velmi četná a relativně úspěšná. Byla samozřejmě diktována obtížemi platebními. Zkušenosti tohoto roku ukázaly, že sice československý vývoz do ciziny stoupl, avšak převážnou většinou jen do těch zemí, které mu za dovezené zboží neplatí. Samozřejmě, že o takovéto vývozní možnosti není co státi a proto nám nezbyvá nic jiného než tento vývoz, který byl nejdříve s radostí uvítán a byl pokládán za první známku překonané krise, sami omezovati a tak se sami připravovati o důkaz, že krise jest překonána. Nebyly to však důkazy poctivé, takže konec konců dají se oželeť. Bude tedy vývoz ztlacen, na takovou úroveň, aby mohl býti skutečně zaplacen.

To platí zejména o Německu, ve kterém naše platební saldo v poslední době velmi vzrostlo a bude trvati hodně dlouho, než se podaří, co se v několika dnech do Německa vyvezlo, vyrovnati německým dovozem. Jak již v minulém čísle bylo naznačeno, důvody hospodářské, nedostatek surovin a jejich obtížné a drahé opatrování způsobilo, že cenová hladina v Německu roste a samozřejmě projevuje se též v cenách vyvezených výrobků značný vzestup, který se sice snaží německá vláda paralysovati různými druhy vývozních premií, jest však otázkou, jak dlouho se jí to podaří. Při posuzování Německa dlužno však bráti docela jiné měřítko než při posuzování daleko příznivějších poměrů ve státech jiných, poněvadž nelze upříti, že Německo v otázkách hospodářských a v otázkách měnových vykazuje velikou obratnost a dokonalé ovládnutí všech momentů technických a psychologických. To neznamena, že by bylo nutno Německu záviděti, stejně jako není možno záviděti beznadějně prodlužování dlužníkovi, který se obratným manévrováním se svými věřiteli drží nad vodou daleko déle než dlužník, třeba méně zadlužený, ale také méně obratný. V obchodně-politickém a platebním styku s Německem ještě před nedávnem jsme se snažili, aby náš vývoz do Německa byl co největší a naproti tomu jsme hleděli nahraditi dovoz z Německa dovozem ze států jiných. Zejména bylo považováno za těžkou chybu, že naši exportéři používají prostřednictví německých, zejména hamburských sprostředkovatelů. Dnes jsme v té situaci, že svůj vývoz do Německa omezujeme na míru pokud možno nejmenší a na druhé straně snažíme se ze všech sil, aby dovoz z Německa stoupl a aby byla navázána přerušená již spojení a dokonce se i vracíme k intenzivnějšímu používání služeb německých sprostředkovatelů, jen abychom přišli ke svým penězům, jen abychom byli Německu více dlužni než Německo jest dlužno nám a aby tímto způsobem byla vyrovnána veliká naše pohledávka, která vznikla z přechodného oživení našeho vývozu do Německa. Na první pohled by se zdálo, že zejména pokud jde o Německo, nemá naše obchodní politika žádné linie, že naopak je to politika ode zdi ke zdi, která sleduje dnes ty cíle a zítra cíle naprosto opačné, ale taková kritika byla by příliš nespravedlivá. Jisto však jest, že v obchodní politice z důvodů, na nichž neneseme vždy sami